

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 13 lutego 2019 r.
(OR. en)

6352/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0018 (NLE)

AELE 18
EEE 11
N 13
ISL 11
FL 15
EF 61
ECOFIN 156

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 4 lutego 2019 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2019) 39 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być
zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG
w sprawie zmiany załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG
[rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych (UE) nr 575/2013
(CRR) oraz dyrektywa 2013/36/UE (CRD IV)]

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 39 final.

Zał.: COM(2019) 39 final

Bruksela, dnia 4.2.2019 r.
COM(2019) 39 final

2019/0018 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Wspólnego Komitetu EOG w sprawie zmiany załącznika IX (Usługi finansowe) do
Porozumienia EOG**

**[rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych (UE) nr 575/2013 (CRR) oraz
dyrektywa 2013/36/UE (CRD IV)]**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG (załączony do niniejszego wniosku w sprawie decyzji Rady) ma na celu zmianę załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG w celu uwzględnienia rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywy 2013/36/UE¹ w Porozumieniu EOG.

Dostosowania zawarte w załączonym projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG wykraczają poza to, co można uznać za zwykłe dostosowania techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady nr 2894/94. Rada powinna zatem określić stanowisko Unii.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Załączony projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG rozszerza zakres obowiązującej polityki UE na państwa EOG–EFTA (Norwegia, Islandia i Liechtenstein).

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Rozszerzenie dorobku prawnego UE na państwa EOG–EFTA poprzez jego uwzględnienie w Porozumieniu EOG jest przeprowadzane zgodnie z celami i zasadami tego Porozumienia w celu stworzenia dynamicznego i jednorodnego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, opartego na wspólnych przepisach i równych warunkach konkurencji.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Przepisy, które mają zostać uwzględnione w Porozumieniu EOG, opierają się na art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2894/94 w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia EOG stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do takich decyzji, określa Rada na wniosek Komisji.

ESDZ we współpracy ze służbami Komisji przedkłada projekt decyzji Wspólnego Komitetu EOG do przyjęcia przez Radę jako stanowisko Unii. ESDZ ma nadzieję, że będzie mogła przedstawić ten projekt Wspólnemu Komitetowi EOG w najbliższym możliwym terminie.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości z następującego względu.

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 68 i Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73.

Cel niniejszego wniosku, a mianowicie zapewnienie jednorodności rynku wewnętrznego, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii.

Proces uwzględnienia dorobku prawnego UE w Porozumieniu EOG jest przeprowadzany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym potwierdza się przyjęte podejście.

- **Proporcjonalność**

Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celu.

- **Wybór instrumentu**

Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG wybranym instrumentem jest decyzja Wspólnego Komitetu EOG. Wspólny Komitet EOG zapewnia skuteczną realizację i funkcjonowanie Porozumienia EOG. W tym celu Komitet podejmuje decyzje w przypadkach przewidzianych w Porozumieniu EOG.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Nie dotyczy

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie przewiduje się, by uwzględnienie wyżej wspomnianego rozporządzenia w Porozumieniu EOG miało wpływ na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Ocena ostrożnościowa potencjalnych nabywców niebędących rezydentami (wspólna deklaracja do decyzji Wspólnego Komitetu) w odniesieniu do dyrektywy 2013/36/UE

Porozumienie EOG nie ma zasadniczo na celu regulowania stosunków Umawiających się Stron z państwami trzecimi (zob. w szczególności motyw 16 preambuły do Porozumienia EOG). W Porozumieniu EOG nie przewidziano liberalizacji przepływów kapitałowych ani nie nadano praw dotyczących swobody przedsiębiorczości lub udziału w kapitale przedsiębiorstw w odniesieniu do nierezydentów (zob. art. 31 i 34, 40 i 124 Porozumienia EOG).

W związku z tym we wspólnej deklaracji do decyzji Wspólnego Komitetu stwierdza się, że Umawiające się Strony podzielają pogląd, że włączenie do Porozumienia EOG przepisów dyrektywy 2013/36/UE pozostaje bez uszczerbku dla krajowych przepisów o zasięgu ogólnym dotyczących monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w zakresie bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

Zwolnienie niektórych islandzkich publicznych instytucji kredytowych (dostosowanie e) w odniesieniu do dyrektywy 2013/36/UE

Art. 2 ust. 5 dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (CRD IV) zwalnia niektóre instytucje publiczne z zakresu stosowania dyrektywy. Trzy instytucje islandzkie podlegają zwolnieniu z zakresu stosowania CRD IV na mocy tego przepisu.

Bygðastofnun (Islandzki Instytut Rozwoju Regionalnego) jest niezależną instytucją będącą własnością państwa islandzkiego. Jego głównym zadaniem jest przyczynianie się do rozwoju regionalnego poprzez realizację rządowych strategii regionalnych. Jego działania mają na celu wzmocnienie osiedli na obszarach wiejskich poprzez wspieranie rentownych, długoterminowych projektów o różnych podstawach ekonomicznych. Instytut wspiera i wzmacnia lokalny rozwój poprzez udzielanie kredytów i innych form wsparcia finansowego w celu poprawy warunków gospodarczych i życia, szczególnie w regionach zagrożonych wyludnieniem. Instytut zapewnia dodatkowe wsparcie finansowe poprzez pożyczki warunkowe udzielane przedsiębiorstwom, osobom fizycznym i gminom, umożliwiające udział w ogólnym rozwoju gospodarczym i stymulujące innowacje. Zobowiązania instytutu są poręczane przez państwo islandzkie. *Íbúðalánasjóður* jest następcą *Byggingarsjóðir ríkisins*, który został zwolniony z zakresu stosowania dyrektywy 2006/48/WE, zgodnie z pkt 14 lit. a) załącznika IX do Porozumienia EOG.

Lánasjóður sveitarfélaga ohf. jest instytucją kredytową specjalnego przeznaczenia. Zgodnie z prawem tylko gminy mogą być właścicielem tej instytucji (obecnie prawo współwłasności ma 75 gmin). Cel instytucji jest ograniczony przez prawo do udzielania kredytów gminom i instytucjom, będącym w całości własnością gmin, oraz wyłącznie do inwestycji o szerokim znaczeniu gospodarczym. Instytucja ta jest analogiczna do *KommuneKredit* w Danii, która jest zwolniona z CRD IV na podstawie art. 2 ust. 5 pkt 5.

Traktowanie narodowe oddziałów z państw trzecich i współpraca z organami państw trzecich (dostosowania g) i h) w odniesieniu do dyrektywy 2013/36/UE)

Na podstawie art. 47 ust. 3 CRD IV Unia ma kompetencje do zawierania z państwami trzecimi umów, które przyznają oddziałom ich instytucji kredytowych równe traktowanie na terytorium Unii.

W kontekście EOG Umawiające się Strony uzgadniają, że co do zasady Porozumienie EOG nie ma na celu regulowania ich stosunków z państwami trzecimi (zob. w szczególności 16 motyw preambuły do Porozumienia EOG). Poprzez włączenie CRD IV do Porozumienia EOG państwa EFTA nie przekazują Unii żadnych kompetencji w zakresie negocjowania dostępu do rynku dla oddziałów z państw trzecich. W związku z tym dostosowanie g) wyłącza stosowanie art. 47 ust. 3 w odniesieniu do państw EFTA oraz określa, że państwa EFTA mogą zawierać z państwami trzecimi umowy dwustronne dotyczące dostępu do rynku dla oddziałów.

W celu wspierania konwergencji w polityce państw trzecich między Unią a państwami EFTA, dostosowanie g) stanowi jednak, że Umawiające się Strony Porozumienia EOG informują się wzajemnie i konsultują się w sprawie negocjacji umów z państwami trzecimi w ramach Wspólnego Komitetu EOG.

Dostosowanie g) jest wzorowane na rozwiązaniach uzgodnionych przez Unię i państwa EFTA w ramach systemów Wypłacalność II i MiFID (zob. pkt 1 lit. d) i e) oraz pkt 31ba lit. b) załącznika IX do Porozumienia EOG).

Art. 48 CRD IV zawiera przepisy dotyczące zawierania porozumień nadzorczych w zakresie skonsolidowanego nadzoru między Unią a państwami trzecimi. Umowy te muszą zapewniać możliwość uzyskiwania przez organy nadzoru z państw trzecich informacji od właściwych lub sektorowych organów krajowych (ang. *national competent or sectoral authorities*, „NCAs”) z UE, a także możliwość gromadzenia przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego

(EUNB) informacji otrzymywanych przez NCAs w UE od organów nadzoru z państw trzecich. Ponieważ Unia Europejska nie może zawierać umów zobowiązujących NCAs w państwach EFTA do przekazywania informacji organom nadzoru w państwach trzecich, dostosowanie h) wyłącza stosowanie art. 48 CRD IV (podobnie do uzgodnionego rozwiązania w odniesieniu do art. 75 ust. 2 i 3 EMIR, zob. pkt 31bc lit. zc) załącznika IX Porozumienia EOG).

Aby umożliwić przekazywanie EUNB informacji otrzymanych przez NCAs w państwach EFTA od organów nadzoru z państw trzecich, gdy jest to konieczne do wykonywania zadań technicznych EUNB w odniesieniu do państw EFTA, w dostosowaniu h) przewidziano również, że państwa EFTA dołożą wszelkich starań, aby włączyć do umów nadzorczych klauzule umożliwiające ich NCAs przekazywanie odpowiednich informacji EUNB.

Zastrzeżenie dotyczące przyszłego prawodawstwa Unii (dostosowania k) i o) w odniesieniu do dyrektywy 2013/36/UE)

Zgodnie z art. 7 Porozumienia EOG jedynie akty, które zostały uwzględnione w Porozumieniu EOG, są wiążące dla państw EOG-EFTA. W związku z tym dostosowanie k) dostosowuje brzmienie art. 89 ust. 5 CRD IV w celu odzwierciedlenia tego, że w kontekście EOG art. 89 przestaje mieć zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy nowe przepisy Unii dotyczące obowiązków w zakresie ujawniania informacji zaczną obowiązywać w EOG.

Podobnie dostosowanie o) dostosowuje brzmienie art. 151 ust. 1 w celu odzwierciedlenia faktu, że środki przejściowe zawarte w rozdziale 1 tytułu XI CRD IV mają zastosowanie wyłącznie do czasu wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG uwzględniającej akt delegowany przyjęty na podstawie art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Kompetencje w zakresie zatwierdzania buforów ryzyka systemowego (dostosowanie n) w odniesieniu do dyrektywy 2013/36/UE)

Na mocy art. 133 ust. 14 CRD IV NCAs w UE w niektórych przypadkach muszą czekać na wydanie opinii przez Komisję przed wprowadzeniem środków ustalających lub modyfikujących bufor ryzyka systemowego. Gdy opinia jest negatywna, NCAs muszą albo zastosować się do opinii, albo wyjaśnić powody niezastosowania się do niej.

Na podstawie art. 133 ust. 15 CRD IV Komisja, w przypadku stwierdzenia, że bufor ryzyka systemowego nie pociąga za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii oraz w oparciu o opinię ERRS, przyjmuje akt wykonawczy upoważniający NCAs do przyjęcia bufora ryzyka systemowego. EUNB może również przedłożyć Komisji opinię.

W ramach systemu ustanowionego na mocy pkt 31f i 31g załącznika IX Porozumienia EOG, ERRS i EUNB mogą wydawać zalecenia dotyczące sytuacji w państwach EFTA, a EUNB może również prowadzić niewiążącą mediację na podstawie art. 19 rozporządzenia w sprawie EUNB w przypadku sporów dotyczących państwa EFTA. Kompetencje do przyjmowania decyzji wiążących w ramach filaru EFTA na podstawie art. 19 EUNB nadano Urzędowi Nadzoru EFTA.

Funkcje Komisji w kontekście procedur weryfikacji lub zatwierdzania zgodności działań podejmowanych przez państwa EFTA z zasadami zawartymi w Porozumieniu EOG mają być jednak wykonywane przez podmiot w filarze EFTA, zgodnie z ust. 4 lit. d) protokołu 1 do Porozumienia EOG. W świetle znaczenia i złożoności decyzji dotyczących buforów ryzyka systemowego, kompetencję tę, w odniesieniu do państw EFTA, nadaje się Stałemu Komitetowi Państw EFTA.

Dostosowanie n) ustanawia w związku z tym kompetencje Stałego Komitetu Państw EFTA w zakresie wydawania opinii lub zaleceń dla zapewnienia jasności (ponieważ uprawnienia te nie zostały wyraźnie przydzielone w ust. 4 lit. d) protokołu 1 Porozumienia EOG), przy jednoczesnym zapewnieniu, że ERRS i EUNB powinny przekazywać swoje oceny na podstawie art. 133 ust. 14 i 15 CRD IV, w stosownych przypadkach, Stałemu Komitetowi.

Definicja „nieruchomości mieszkalnej” w Norwegii (dostosowanie e) w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr 575/2013)

Mieszkania spółdzielcze są powszechną formą zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych w Norwegii. Udziałowcy nabywają udziały w spółdzielni posiadającej lub kontrolującej budynki i nieruchomości, w których udziałowcy zamieszkują. Każdy udziałowiec jest uprawniony do zajmowania określonego lokalu mieszkalnego.

Ochronę kredytodawcy w odniesieniu do mieszkania spółdzielczego w Norwegii zasadniczo rozumie się jako równoznaczną z bezpośrednim udziałem kapitałowym. Ze względu na pewność prawa należy jednak wyjaśnić, że prawo do zamieszkania w lokalu mieszkalnym należącym do spółdzielni mieszkaniowych w Norwegii jest objęte definicją „nieruchomości mieszkalnej” zawartą w rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych (CRR). W związku z tym dostosowanie e) dostosowuje brzmienie art. 4 ust. 1 pkt 75, który dotyczy Szwecji, aby uwzględnić sytuację w Norwegii.

Kompetencje Komisji do przyjmowania limitów dotyczących dużych ekspozycji oraz kompetencje Rady do zatwierdzenia bardziej rygorystycznych środków krajowych w przypadku ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego (dostosowania i) oraz j) w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr 575/2013)

Na podstawie art. 395 CRR NCAs w UE muszą, w określonych przypadkach, uzyskać zgodę Komisji przed wprowadzeniem środków strukturalnych zobowiązujących instytucje kredytowe posiadające zezwolenie w tym państwie członkowskim do zmniejszenia swoich ekspozycji wobec różnych podmiotów prawnych. Na podstawie opinii EUNB Komisja może odrzucić środek krajowy wyłącznie w przypadku, gdy pociąga on za sobą nieproporcjonalnie niekorzystne skutki dla systemu finansowego innych państw członkowskich lub Unii.

Na podstawie art. 458 CRR państwa członkowskie muszą, w niektórych przypadkach, być upoważnione przez Radę przed wprowadzeniem pewnych bardziej rygorystycznych środków krajowych mających na celu przeciwdziałanie ryzyku makroostrożnościowemu i systemowemu związanemu z konsekwencjami dla krajowego systemu finansowego i gospodarki realnej. Komisja ma za zadanie przedstawić Radzie projekt środka w celu zatwierdzenia lub odrzucenia danego środka krajowego. Rada może odrzucić środki krajowe tylko w ograniczonej liczbie sytuacji, uwzględniając opinie ERRS i EUNB. Inne państwa członkowskie mogą uznać środki krajowe wprowadzone na podstawie art. 458 CRR i stosować je w odniesieniu do oddziałów zlokalizowanych na terytorium upoważnionego państwa członkowskiego.

W ramach systemu ustanowionego na mocy pkt 31f i 31 g załącznika IX Porozumienia EOG, ERRS i EUNB mogą wydawać opinie dotyczące sytuacji w państwach EFTA.

Funkcje Komisji w kontekście procedur weryfikacji lub zatwierdzania zgodności działań podejmowanych przez państwa EFTA z zasadami zawartymi w Porozumieniu EOG mają być jednak wykonywane przez podmiot w filarze EFTA, zgodnie z ust. 4 lit. d) protokołu 1 do Porozumienia EOG. W świetle znaczenia i złożoności decyzji dotyczących środków strukturalnych ograniczających duże ekspozycje na podstawie art. 395, kompetencję tę, w odniesieniu do państw EFTA, nadaje się Stałemu Komitetowi Państw EFTA.

Podobnie funkcje powierzone Radzie na podstawie art. 458 CRR są wykonywane, w odniesieniu do państw EFTA, przez Stały Komitet Państw EFTA. Decyzja ta powinna jednak opierać się na wniosku Urzędu Nadzoru EFTA, odzwierciedlającym ramy mające zastosowanie w UE.

W celu zapewnienia jasności, dostosowania i) ppkt (ii) oraz j) ppkt (ii) określają kompetencje Stałego Komitetu Państw EFTA do podejmowania takich decyzji (ponieważ uprawnienia te nie są wyraźnie przydzielone, w ramach filaru EFTA, w ust. 4 lit. d) protokołu 1 EOG), przy jednoczesnym zapewnieniu, aby EUNB oraz, w stosownych przypadkach ERRS, przekazywały swoje oceny na podstawie art. 395 ust. 8) lub 458 ust. 4) CRR Stałemu Komitetowi Państw EFTA (dostosowania i) ppkt (iii) oraz j) ppkt (iii)).

Stosowanie przepisów przejściowych dotyczących dolnej granicy określonej w regulacjach Bazylea I (motyw 6 preambuły w odniesieniu do rozporządzenia (UE) nr 575/2013)

Art. 500 CRR wdraża tzw. „dolną granicę określoną w regulacjach Bazylea I”, która została ustanowiona w części 2-1-C (pkt 45 – 47) umowy Bazylea II. Artykuł ten wygasł z końcem 2017 r. Art. 152 dyrektywy 2006/48/WE, którego przepisy są utrzymane w art. 500 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ograniczył możliwości nieuzasadnionych obniżek funduszy własnych z tytułu korzystania z modeli wewnętrznych. Mimo wygaśnięcia przepisów art. 500 właściwy organ musi nadal uwzględniać ryzyko związane z modelem.

W motywie 6 preambuły przypomina się, że w ramach prawnych istnieje kilka przepisów, które umożliwiają właściwym organom zajęcie się tą kwestią, w tym możliwość wprowadzenia środków mających na celu zrównoważenie nieuzasadnionych zmniejszeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz wprowadzenie rozsądnego marginesu ostrożności przy kalibracji modeli wewnętrznych.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w sprawie zmiany załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG

[rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych (UE) nr 575/2013 (CRR) oraz dyrektywa 2013/36/UE (CRD IV)]

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym², w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym³ („Porozumienie EOG”) weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika IX do Porozumienia EOG, w którym zawarto postanowienia dotyczące usług finansowych.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁴ oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁵.
- (4) W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem opierać się na załączonym projekcie decyzji,

² Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

³ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 68, Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 2.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie proponowanej zmiany załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*